

(א) לדברי רבי יצחק בר אבא, בית הלל לומדים סמיכה בכל קרבנות חובה בבנין אב מקרבנות נדבה. כשם שעולת נדבה טעונה סמיכה, כך עולת חובה, שגם היא עולה, תהא טעונה סמיכה, וכן, כשם ששלמי נדבה טעונים סמיכה, כך שלמי חובה, שגם הם שלמים, יהיו טעונים סמיכה. ובית שמאי אומרים, שאין ללמוד סמיכה בקרבנות חובה בבנין אב מקרבנות נדבה, שכן יש לחלק בין קרבנות הבאים בנדבה, שאפשר להביא בכל שעה שירצה, לבין קרבנות חובה, שאינם באים אלא כשיתחייב. ומכל מקום, עולת חובה מודים בה בית שמאי שטעונה סמיכה, ולא משום שהיא למדה בבנין אב מעולת נדבה, אלא משום שמצינו כתוב המלמד זאת, שנאמר בענין עולת יום שמיני של מילואים, שהיתה עולת חובה של אהרן^א, "וַיִּקְרַב אֶת הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט" (ויקרא ט' ט"ז), לומר שעשה אותה כמשפט עולת נדבה, כלומר שסמך עליה, ומכאן שגם עולות חובה טעונות סמיכה.

(ב) לפי סברת המקשים על רבי יצחק בר אבא, הכל מודים, שענין זה שעולת חובה טעונה סמיכה, למד מהכתוב "וַיִּקְרַב אֶת הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט" (ויקרא ט' ט"ז), המלמד על עולת חובה שתהא טעונה סמיכה כמשפט עולת נדבה. ולולא הכתוב הזה, לא היינו למדים סמיכה בקרבנות חובה בבנין אב מקרבנות נדבה, לא בעולת חובה ולא בשלמי חובה, כי יש חילוק בין קרבנות הבאים כל שעה שירצה, לאלו הבאים בחובה בלבד. ומחלוקת בית שמאי ובית הלל היא, אחר שלימדה תורה חיוב סמיכה בעולה ושלמים של נדבה, וכן בעולת חובה, האם יש לנו ללמוד בבנין אב, שגם שלמי נדבה טעונים סמיכה. בית הלל אומרים, שיש ללמוד חיוב סמיכה גם לשלמי חובה, מהצד השווה של שלמי נדבה ועולת חובה, שכן אף שאין לך ללמוד סמיכה בשלמי חובה משלמי נדבה, כי יש לחלק בין אלו המצוים כל שעה, לאלו הבאים רק לחובה, וכמו כן אין לך ללמוד סמיכה בשלמי חובה מעולת חובה, כי יש לחלק בין עולה שכולה כליל, לשלמים הנאכלים, עכשיו שמצינו שגם שלמי נדבה טעונים סמיכה, אף על פי שאינם כליל, וכן עולת חובה טעונה סמיכה, אף על פי שאינה באה כל שעה, למדנו שלא הטעמים הללו גורמים חיוב סמיכה, אלא דבר השווה בשלמי נדבה ועולת חובה, והוא, שהם קרבנות יחיד וטעונים נסכים, ואם כן הוא הדין לשלמי נדבה, שהם קרבן יחיד הטעון נסכים, יהיה טעון גם סמיכה. ובית שמאי חולקים על לימוד הזה, ולכן לדעתם שלמי חובה אינם טעונים נסכים.

^א כן פירש רש"י, דקאי אעולה של אהרן ... ולא נהירא, דהא קאי אעולת צבור, דהכתיב שער העם ומיד אחר כך כתיב, "ויקרב את העולה", ועולה של אהרן מפורשת בפסוק אחר בפרשה ... [תוס'].